

ວາດກະວີ ຂອງນັກຂຽນ ໂອທອງ ຄຳອິນຊຸ ທີ່ສະແດງອອກຜ່ານສື່ອອນລາຍ

ສິງທອງ ເພື່ອພິມ, ສາຍທອງ ບຸນຕາວົງ, ໂພທອງ ຊາທຳມາ

ພາກວິຊາພາສາລາວ-ວັນນະຄະດີ, ຄະນະພາສາສາດ, ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ ສປປ ລາວ

ບົດຄັດຫຍໍ້

***ຕິດຕໍ່ພົວພັນ:** ສິງທອງ ເພື່ອພິມ

ພາກວິຊາພາສາລາວ-ວັນນະຄະດີ,

ຄະນະພາສາສາດ,

ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ

ເບີໂທ:

+856 20 286666981. Email:

singthong148@su.edu.la

ຂໍ້ມູນບົດຄວາມ:

ການສົ່ງບົດ: 16 ກຸມພາ 2024

ການປັບປຸງ: 22 ພຶດສະພາ 2024

ການຕອບຮັບ: 12 ມິຖຸນາ 2024

ການຄົ້ນຄວ້າຮູບແບບການປະດິດແຕ່ງ ຂອງ ໂອທອງ ຄຳອິນຊຸ ຄັ້ງນີ້ມີຈຸດປະສົງເພື່ອວິເຄາະຮູບແບບການປະດິດແຕ່ງຕ່າງໆ ແລະ ວິເຄາະສຳນວນໂວຫານທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນບົດກະວີ ເປັນໄລຍະເວລາ 6 ເດືອນ ນັບແຕ່ເດືອນ 10/2014-3/2015 ທີ່ນັກກະວີໄດ້ພິມເຜີຍແຜ່ລົງໃນອິນເຕີເນັດ (Internet) ມີຈຳນວນ 115 ບົດ. ຜົນການຄົ້ນຄວ້າໂດຍອີງຕາມສະຖິຕິລຳດັບພົບວ່າຮູບແບບການປະດິດແຕ່ງ ທີ່ນັກແຕ່ງປະດິດແຕ່ງຫຼາຍກວ່າໝູ່ແມ່ນປະເພດກອນເຊັ່ນ ກອນອ່ານແບບສັບພະສອດ, ກອນອ່ານແບບອັກສອນສັງວາດ, ກອນອ່ານແບບຮຽງວັກ, ກອນອ່ານແບບສາມັນ, ກອນແປດ, ກອນວິດຊຸມາລີ, ກອນເສລີ, ກອນສິນທຸມາລີ, ກອນກາບ ແລະ ກອນຮ້າຍ. ສ່ວນຜົນການຄົ້ນຄວ້າປະເພດສຳນວນໂວຫານອີງຕາມສະຖິຕິລຳດັບເຫັນວ່າປະເພດທີ່ນຳໃຊ້ຫຼາຍກວ່າໝູ່ແມ່ນສຳນວນໂວຫານແບບຍ້າເຢາະ ຫຼື ຍ້າຍັງ, ສຳນວນໂວຫານອຸປະມາ, ສຳນວນອຸປະໄມ, ສັນທະລັກ ແລະ ທິບຄວາມ, ອຸທາຫອນ, ທຽບທານ, ຄວາມໂຍກ, ທຽບທັບ, ທຽບທຶນ, ບຸກຄະລາທິຖານ, ທຽບຜົນ. ວາດກະວີທີ່ເປັນເອກະລັກສະເພາະຂອງນັກກະວີ ໂອທອງ ຄຳອິນຊຸ ສາມາດກຳນົດໄດ້ດັ່ງນີ້: ຮູບການແຕ່ງມີຫຼາກຫຼາຍແບບບໍ່ຕາຍໂຕ, ການໃຊ້ສັບພາສາສ່ວນໃຫຍ່ເປັນຄຳສາມັນ ແລະ ໃຊ້ສັບວັນນະຄະດີເປັນສຳຮອງ ພາສາໃນກະວີບໍ່ແຂງກະດ້າງ, ບໍ່ຮຸນແຮງແຕ່ມີມະໂນພາບສູງ, ທຸກຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນບົດກະວີລ້ວນແລ້ວແຕ່ມີຄວາມໝາຍທັງມວນ. ສຳນວນໂວຫານສ່ວນຫຼາຍເປັນສຳນວນແບບຍ້າເຢາະເຊິ່ງເປັນການຖາມແບບບໍ່ຫວັງຄຳຕອບເປັນສ່ວນໃຫຍ່. ນອກຈາກການໃຊ້ສຳນວນໂວຫານແລ້ວ ເນື້ອໃນບົດກະວີຂອງ ໂອທອງ ຄຳອິນຊຸ ໄດ້ເນັ້ນໜັກໄປທາງຄວາມຮັກ, ປຽບເໝືອນບຸກຄົນທີ່ບຸຊາຄວາມຮັກເໝືອສິ່ງອື່ນໃດເຊິ່ງກະວີແອບແຝງໄປດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາທີ່ຢາກຈະມີຮັກແທ້ຢ່າງແຮງກ້າ.

ຄຳສຳຄັນ: ວາດກະວີ, ສັນທະລັກສະນະ, ສຳນວນໂວຫານ

Poetry style of Othong Khaminsou in Online media

Singthong Pheuaphom, Saythong Bountavong, Phothong Sathamma

Department of Lao language and literature, Faculty of Languages, Souphanouvong University, Lao PDR

***Correspondence:** Singthong Pheuaphom, Department of Lao language and literature, Faculty of Languages,

Souphanouvong University, Tel +856 20 286666981
Email: Singthong148@su.edu.la

Abstract

The purpose of this study were to analyze models of versifications and to analyze phrases to use in poem for duration of 6 months, from October in 2014 to March in 2015 that poets was published on internet with the total of 115 poems. The finding of this research were model of authorship that authors prefer using were poem “Sabphasod”, poem “Aksone savad” and in order to others poem. In addition, the study of phraseology found that the favorite type of using in authorship were phraseology of rhetorical question and phraseology of simile. The way to write of poem has various models of versification, Othong Khaminsou is poet who does not repeat old model of versification, he improved model of versification that means the versification of poem is not followed by old model, the most vocabulary of usage are simple words, using any style of words, language is not hardened, nonviolent with imagine, every words used in poems with meaningful. The most phraseology is rhetorical phrases that prefer to ask without answering. In addition to use phraseology, the content of poem’s Othong Khaminsou focused to love as people who worship love more than all things that his poems occult with aspiration of love truly.

Article Info:

Submitted: February 16, 2024

Revised: May 22, 2024

Accepted: June 12, 2024

Key words: Poetry style, Poetry, Phraseology.

1. ພາກສະເໜີ

ບົດກະວີ ຫຼື ກະວີນິພົນເປັນຄໍາປະພັນທີ່ຂຽນຂຶ້ນ ໂດຍການໃຊ້ພາສາຢ່າງມີສິລະປະ, ມີຮູບການຂຽນທີ່ມີ ລັກສະນະບັງຄັບ ຫຼື ເອີ້ນວ່າສັນທະລັກ ເຊິ່ງມີລັກສະນະ ສະເພາະທີ່ແຕກຕ່າງຈາກການຂຽນແບບຄໍາຮ້ອຍແກ້ວ ຫຼື ຄໍາເວົ້າທົ່ວໄປ. ໂດຍລວມແລ້ວກະວີມັກຂຽນຂຶ້ນໃນຮູບ ແບບທີ່ຄົນທົ່ວໄປເອີ້ນວ່າ ຄໍາຮ້ອຍກອງ. ສະນັ້ນ, ການຂຽນ ກະວີຈຶ່ງເປັນການນຳຄໍາສັບມາຮ້ອຍຮຽງ ຫຼື ຈັດວາງໄວ້ໃນ ທີ່ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມສັນທະລັກຢ່າງເໝາະສົມ ພາໃຫ້ເກີດ ຄວາມໝາຍ, ສ້າງສູນທະລີ, ຄວາມຮູ້ສຶກສະເໜືອນອາລົມ, ຄວາມຮູ້ສຶກນຶກຄິດ ຫຼື ແຮງບັນດານໃຈແກ່ຜູ້ອ່ານ. ບຸດນາ ໂຄ (2007) ການຂຽນກະວີສໍາລັບໄວໜຸ່ມ. ສ່ວນໃຫຍ່ ແລ້ວຜູ້ຂຽນກະວີມັກມີຈຸດປະສົງເພື່ອທີ່ຈະສົ່ງຂ່າວ, ເລົ່າ ເລື່ອງ, ສະແດງຄະຕິຊີວິດ, ບົດຂັບບົດລຳ ຫຼື ບົດເພງ ແລະ ເພື່ອໃຊ້ສະແດງຄວາມຄິດຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຈິນ ຕະນາ ການ. ບົດກະວີທີ່ພວກເຮົາຄຸ້ນເຄີຍກັນດີສ່ວນໃຫຍ່ຂຽນ ເປັນຄໍາຮ້ອຍກອງ ແລະ ມີການຂຽນທີ່ມັກປາກົດຢູ່ໃນ ວັນນະຄະດີເລື່ອງຕ່າງໆ ເຊິ່ງຖືໄດ້ວ່າເປັນລັກສະນະທີ່ໂດດ ເດັ່ນທີ່ສຸດຂອງພາສາວລາວທັງເປັນມໍລະດົກທາງວັດທະນະ

ທຳທີ່ຄົນລາວທຸກຄົນຄວນພາກພູມໃຈ. ກະວີເມື່ອ ພິຈາລະນາຕາມວິທີການຂຽນ ແລະ ລັກສະນະບັງຄັບ ສາມາດຈຳແນກໄດ້ຫຼາຍປະເພດເຊັ່ນ ກາບ, ກອນ, ໂຄງ, ຮ່າຍ, ສານ. ກະວີເປັນການຂຽນທີ່ຮຽນແບບກັນບໍ່ໄດ້ເພາະ ຜູ້ຂຽນແຕ່ລະຄົນມີອັດສະລິຍະພາບຄວາມຄິດຈິດໃຈ ແລະ ລົດນິຍົມທີ່ມີລັກສະນະສະເພາະຕົວ, ມີວິທີການແຕ່ງ, ວິທີ ບັນຍາຍ, ວິທີໃຊ້ຖ້ອຍຄໍາ, ວິທີປຽບທຽບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ມາລາວີງ (2016) ແຕ່ງກອນລາວແນວໃດ?, ບົດກະວີທີ່ ດີນັ້ນຕ້ອງເປັນບົດທີ່ອຸດົມດ້ວຍຄຸນຄ່າ, ເປັນສົມບັດຂອງ ສ່ວນລວມ, ເປັນຊັບສິນທາງປັນຍາຂອງມວນມະນຸດ. ດັ່ງນັ້ນ, ບົດກະວີບາງບົດຈຶ່ງຍັງເປັນທີ່ນິຍົມຊົມຊອບຂອງຜູ້ ຄົນມາທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ. ກະວີນອກຈາກຈະເປັນສິ່ງ ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຊີວິດຄວາມເປັນຢູ່ໃນຍາມປົກກະຕິແລ້ວ ຍັງຊ່ວຍຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຂະນົບທຳນຽມປະເພນີຂອງຄົນໃນ ຊາດທັງຊ່ວຍສະທ້ອນເຖິງເຫດການ ແລະ ຄວາມຜັນປ່ຽນ ຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນສັງຄົມໄດ້ເປັນຢ່າງດີ. ສີຫາລາດ (2005) ສັນທະສາດລາວ, ພາກວິຊາພາສາລາວ-ສື່ສານ ມວນຊົນ, ຄະນະອັກສອນສາດ, ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງ ຊາດລາວ. ກະວີລາວແຕ່ລະຍຸກສະໄໝລ້ວນຮັບໃຊ້ສັງຄົມ ທັງມວນເປັນຕົ້ນສະໄໝບຸຮານຄົນລາວໃຊ້ຜະຫຍາເພື່ອ

ຕໍ່ແຍ ແລະ ກ້ຽວພາລາສິລະຫວ່າງບ່າວສາວໂດຍອາໄສໄຫວພົບປະຕິພາບຂອງແຕ່ລະຄົນ ຖ້າເວົ້າໄດ້ລຽນໄຫຼດີ ຄົນກໍມັກທັງເປັນທີ່ຖືກອີກຖືກໃຈ. ວາດກະວີສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນກ້ຽວວຽນຢູ່ໃນເລື່ອງຄວາມຮັກຂອງບ່າວສາວ ແລະ ຄຳສອນທີ່ເປັນຄະຕິເຕືອນໃຈ; ສະໄໝລ້ານຊ້າງຖືໄດ້ວ່າກະວີມີບົດບາດສຳຄັນທີ່ສຸດໃນວົງການວັນນະກຳຂອງລາວເປັນຕົ້ນແມ່ນເລື່ອງ ສັງສິນໄຊ, ມະຫາກາບທ້າວຮຸ່ງ-ທ້າວເຈືອງ, ສານລົບພະສູນ, ນິທານຄຳສອນຕ່າງໆ ແລະ ບົດເລື່ອງອື່ນໆເຊິ່ງຮູບແບບການປະດິດແຕ່ງກໍມີຫຼາກຫຼາຍທີ່ແຕກຕ່າງກັນອອກໄປຕາມຄວາມຖະໜັດຂອງນັກແຕ່ງ. ກະວີລາວໃນເມື່ອກ່ອນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຖືກຈານໃສ່ໃບລານແລ້ວຈັດເກັບໄວ້ເປັນມັດເປັນຜູກ, ໄລຍະຕໍ່ມາຈົນເຖິງປັດຈຸບັນນັກແຕ່ງໄດ້ຈັດກ່າຍໃສ່ເຈ້ຍ ຫຼື ບໍ່ກໍພິມໃນຄອມພິວເຕີເຊິ່ງແທດເໝາະກັບຍຸກສະໄໝ. ກຽງຄຳຊົນນິ (2007) ສິລະປະວັນນະຄະດີພື້ນເມືອງລາວ. ທຸກມື້ນີ້ສື່ອອນລາຍຈຶ່ງເປັນເໝືອນຫ້ອງຮຽນທີ່ເປັນເວທີສະແດງຄວາມສາມາດ ເປັນພື້ນທີ່ເພື່ອເປັນການສ້າງສັນ ແລະ ເປັນແຫຼ່ງຮຽນຮູ້ຂອງສັງຄົມລາວທີ່ທຸກຄົນສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ໂດຍງ່າຍ ໂດຍສະເພາະຄົນທີ່ມັກໃນກະວີ ມັນເປັນສ່ວນສຳຄັນໃນການພັດທະນາສິ່ງເສີມໃຫ້ແຕ່ລະຜົນງານຂອງຜູ້ຂຽນບົດກະວີໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ແລະ ເກີດປະໂຫຍດຕໍ່ສັງຄົມໃນວົງກວ້າງ ທັງເປັນການກະຕຸ້ນໃຫ້ມີນັກອ່ານ ແລະ ນັກຂຽນໃໝ່ໆທີ່ຈະມາສືບທອດມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳລາວອັນສູງຄ່ານີ້ໃຫ້ຄົງຢູ່ຄູ່ສັງຄົມສືບຕໍ່ໄປ. ວິລະວົງ (1996) ປະໂຫຍດວັນນະຄະດີ, ຫໍສະໝຸດແຫ່ງຊາດ ສ່ວນໂອທອງ ຄຳອິນຊຸ ຂຽນລົງປົກກະຕິ, ເທົ່າທີ່ສັງເກດເຫັນກະວີຂອງເພິ່ນມີຫຼາກຫຼາຍຮູບແບບ, ຫຼາຍສີສັນ ທັງການນຳໃຊ້ສຳນວນພາສາໃນບົດກໍມີລັກສະນະໂດດເດັ່ນທີ່ເປັນເອກະລັກສະເພາະ. ສະນັ້ນ, ເຫັນວ່າການສຶກສາວາດກະວີຂອງ ໂອທອງ ຄຳອິນຊຸ ຈະເປັນການຂະຫຍາຍວາດກະວີລາວໃຫ້ທັນຕາມຍຸກສະໄໝ ທັງເປັນການກໍ່ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດໃນການເຜີຍແຜ່ຄວາມຮູ້ດ້ານກະວີລາວສືບໄປໃນອະນາຄົດ. ເຊິ່ງຈຸດປະສົງຂອງການຄົ້ນຄວ້າໃນຄັ້ງນີ້ແມ່ນເພື່ອສຶກສາຮູບແບບການປະດິດແຕ່ງ ແລະ ສຳນວນທີ່ໃຊ້ໃນການປະດິດແຕ່ງຂອງນັກກະວີ ໂອທອງຄຳອິນຊຸ.

2. ອຸປະກອນ ແລະ ວິທີການ

2.1 ແບບແຜນການວິໄຈ

ການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ໄດ້ນຳໃຊ້ວິທີສຶກສາທາງຄຸນນະພາບໂດຍການອ່ານ, ສັງເກດຈາກເນື້ອໃນກະວີ ທີ່ນັກກະວີໄດ້ນຳເຜີຍແຜ່ລົງໃນອິນເຕີເນັດເຊິ່ງມີຂັ້ນຕອນການດຳເນີນງານດັ່ງນີ້:

ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຜູ້ວິໄຈໄດ້ຕິດຕາມໜ້າກະດານຂ່າວໃນສື່ອອນໄລນ໌ (facebook) ຂອງນັກກະວີໃນແຕ່ລະມື້ ແລະ ໄດ້ສະສົມບົດກອນທີ່ນັກກະວີໄດ້ແຕ່ງອອກສູ່ສັງຄົມອອນໄລນ໌ ແລ້ວນຳສູ່ຂັ້ນຕອນຂອງການວິໄຈຕໍ່ໄປ.

2.2 ປະຊາກອນ ແລະ ກຸ່ມຕົວຢ່າງ

ໂດຍອີງຕາມຕາຕະລາງການກຳນົດປະຊາກອນ ແລະ ກຸ່ມຕົວຢ່າງ ຂອງ ທີ່ໃຊ້ໃນການວິໄຈຄັ້ງນີ້ ຈາກບົດກະວີຈຳນວນ 115 ບົດ ທີ່ນັກກະວີໄດ້ນຳເຜີຍແຜ່ທາງສື່ອອນໄລນ໌ ໃນໄລຍະເວລາ 6 ເດືອນ, ເຊິ່ງເລີ່ມແຕ່ເດືອນ 10/2014-3/2015.

2.3 ການເກັບຮວມຮວມຂໍ້ມູນ

ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໄດ້ຕິດຕາມໜ້າກະດານຂ່າວໃນອິນເຕີເນັດ (facebook) ຂອງນັກກະວີໃນແຕ່ລະມື້ ແລະ ໄດ້ສະສົມບົດກອນທີ່ນັກກະວີໄດ້ແຕ່ງອອກສູ່ສັງຄົມອອນລາຍຈົນຄົບ 6 ເດືອນ, ໃນໄລຍະ 6 ເດືອນນີ້ນັກກະວີໄດ້ແຕ່ງບົດອອກສູ່ສາທາລະນະ.

2.4 ສະຖິຕິທີ່ໃຊ້ໃນການວິເຄາະ

ການຄິດໄລ່ສະຖິຕິເປີເຊັນ ຂອງ ຫຼວງລາດ (2016) ນິຍາມວ່າອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍເປັນການປຽບທຽບຕົວເລກຈຳນວນໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຈຳນວນ ກັບຈຳນວນເລກອີກຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ທຽບເປັນສ່ວນຮ້ອຍ ຄຳນວນໄດ້ຈາກສຸດດັ່ງນີ້:

$$P = \frac{F}{N} \times 100$$

ກຳນົດ P ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍ ຫຼື ເປີເຊັນ.

F ຕົວເລກທີ່ຕ້ອງການເປັນເປີເຊັນ

N ຈຳນວນທັງໝົດ

3. ຜົນໄດ້ຮັບ

ຈາກການເກັບຮວບຮວມຂໍ້ມູນຜູ້ວິໄຈສາມາດວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແລະ ສະຫຼຸບຜົນເປັນລາຍລະອຽດດັ່ງນີ້:

3.1 ວິເຄາະຮູບແບບການປະດິດແຕ່ງຕ່າງໆຂອງນັກກະວີ ໂອທອງ ຄຳອິນຊຸ

ການວິເຄາະຮູບແບບການປະດິດແຕ່ງໄດ້ນຳໃຊ້ທິດສະດີຂອງ ສີຫາລາດ (2005).

ຮູບແບບການປະດິດແຕ່ງກະວີລາວປະກອບມີ 5 ປະເພດ ໃຫຍ່ດັ່ງນີ້: ປະເພດກອນ, ປະເພດກອນກາບ, ກອນໂຄງ, ກອນຮ່າຍ ແລະ ກອນສານ.

1) ສິລະປະການປະດິດແຕ່ງກອນອ່ານປະເພດຕ່າງໆ

ກ. ກອນອ່ານອັກສອນສັງວາດ ແບບເນັ້ນວັກ

ນອກຈາກການປະດິດແຕ່ງກອນອ່ານອັກສອນ ສັງວາດແບບທົ່ວໄປ ແລະເນັ້ນການຮຽງອັກສອນແບບເນັ້ນ ຕອນຫຼັງແລ້ວ ນັກກະວີໂອທອງ ຄຳອິນຊູ ຍັງໄດ້ແຕ່ງແບບ ເນັ້ນວັກຕື່ມອີກເຊິ່ງສະແດງອອກໃນບົດກອນລຸ່ມນີ້:

ເອີ້ນຮັກຄືນ

ຮັກທີ່ ຈາງຈິດຈ້ອຍ	ຈົມຈຸ່ມຈຳແຈ
ເຫຼືອແຕ່ ຄຳເຄືອງຂົມ	ຂຶ້ນຄາຂັງຂ້ອງ
ໃຈມືດ ມົນໝອງໄໝ້	ເມີນມາຍມົວໝົ່ນ
ຮັກບໍ່ ທົນທ່ຽງແທ້	ທວງທໍ້ຖອດຖອຍ

ເຫັນແຕ່ ຮອຍຮັກຮ້າງ	ເຫັນທ່າງຮາມຫາຍ
ບໍ່ເຄື່ອນ ຄາຍຄຳຂົມ	ຂົ່ມຄາຄົງຄ້າງ
ໃນເມື່ອ ນາງນິງນ້ອງ	ນວນໝີ່ແໜງໝ່າຍ
ອ້າຍຈິ່ງ ແສນໂສກເສົ້າ	ຊິງເຊີ້ແສບຊວງ

02 ພະຈິກ 2014

- ດ້ານໂຄງຮ່າງ

00	000	0000
00	000	0000
00	000	0000
00	000	0000

• ລັກສະນະການສຳຜັດ

ການນຳໃຊ້ອັກສອນສັງວາດໃນກະວີທີ່ປາກົດໃນບົດ ແຕ່ງໄດ້ເນັ້ນການຮ້ອຍຮຽງອັກສອນດຽວ ຫຼື ອັກສອນຄູ່ໄປ ພ້ອມກັນຈົນສຸດວັກທີ່ນັກແຕ່ງໄດ້ມີການຄື້ນຄືດຢ່າງຖີ່ ຖ້ວນ; ການນຳໃຊ້ອັກສອນດຽວ ຫຼື ອັກສອນຄູ່ ໃນຄຳສັບ ຕ່າງໆມາຮ້ອຍຮຽງກັນ ບວກໃສ່ກັບການກຳນົດຂອງຫຼັກຄຳ ປະຈຳບ່ອນທີ່ເປັນຕົວບັງຄັບ ເຮັດໃຫ້ກະວີມີວາດແຕ່ງນຸ່ມ ນວນ ແລະ ຄ່ອງຈອງກັນຫຼາຍຂຶ້ນ. ເຮັດໃຫ້ເຫັນສີສັນຂອງ ສັບພາສາທີ່ມີຫຼາກຫຼາຍຮູບແບບຂຶ້ນຕື່ມ ແລະພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຍັງເຮັດໃຫ້ບົດກະວີມີຄຸນຄ່າຂຶ້ນໄປອີກ ເໝາະແກ່ການ ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ເອົາເປັນແມ່ແບບໃນການປະດິດແຕ່ງ ສ້າງໃຫ້ວົງການກະວີລາວກ້າວໄກໃນເວທີສັງຄົມທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ. ບາງວາດກະວີແບບອັກສອນສັງວາດ ທີ່ນຳໃຊ້ພາຍໃນວັກມີດັ່ງນີ້: ຈາງຈິດຈ້ອຍຈົມຈຸ່ມຈຳແຈ,

ຄຳເຄືອງຂົມຂຶ້ນຄາຂັງຂ້ອງ, ມົນໝອງໄໝ້ເມີນມາຍມົວ ໝົ່ນ, ທົນທ່ຽງແທ້ທວງທໍ້ຖອດຖອຍ, ຮອຍຮັກຮ້າງເຫີນ ຫ່າງຮາມຫາຍ, ຄາຍຄຳຂົມຂຶ້ນຄາຄົງຄ້າງ, ນາງນິງນ້ອງນວນ ໝີ່ແໜງໝ່າຍ, ແສນໂສກເສົ້າຊິງເຊີ້ແສບຊວງ...

• ດ້ານພາສາ

ນັກແຕ່ງໄດ້ຄັດເລືອກສັບພາສາທີ່ມີມະໂນພາບເຂົ້າ ມາໃນກະວີບົດນີ້ໂດຍສັງເກດບັນດາຄຳສັບເຫຼົ່ານີ້: ຈາງຈິດ ຈ້ອຍຈົມຈຸ່ມຈຳແຈ (ຈາງ: ລົດຊາດແຈ່ມແລ້ມ, ຈິດ: ບໍ່ມີ ລົດຊາດ, ຈ້ອຍ: ເປັນຄຳຢ້າທ້າຍ ເຊັ່ນ ມົດຈ້ອຍ, ໄປຈ້ອຍ, ຈິດຈ້ອຍ; ຈົມ: ບໍ່ຟຸ, ຢູ່ພື້ນນ້ຳ; ຈຸ່ມ: ເອົາລົງໃນນ້ຳ, ຈຳແຈ: ຕິດກັບແຈ), ຊວງສຳສ້ຽນຊີຊ້ອນສຽບຊອນ (ຊວງ: ດວງໃຈ , ສຳສ້ຽນ: ເທົ່າສ້ຽນ ຫຼືເສດໄມ້ນ້ອຍໆ, ຊີຊ້ອນ: ຊີ ຫຼືກະທົບ ເຂົ້າມາທາງໃນທັບກັນ, ສຽບຊອນ: ສຽບເຂົ້າມາ) ເປັນການ ໃຊ້ພາສາປຽບເບີຍເພື່ອໃຫ້ເຫັນພາບຊັດເຈນ ແລະສຳຜັດ ໄດ້ອາການຂອງຄົນກຳລັງທົນທຸກທໍລະມານໃຈຈາກຄວາມ ຮັກທີ່ບໍ່ສົມຫວັງ.

• ເນື້ອໃນ

ກ່າວເຖິງຄວາມຮັກທີ່ພັງທະລາຍແຕ່ຍັງອາໄລຫາ ເຖິງວ່າຄວາມຮັກຂອງຝ່າຍໜຶ່ງຈະຈົບສິ້ນລົງໄປແລ້ວ ແຕ່ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງກໍຍັງລໍຄອຍວັນທີ່ຮັກທັງສອງຈະກັບຄືນມາຕິເ ໝືອນເດີມ. ເປັນການລຳພັນຫາຮັກທີ່ໜ້າເຫັນອີກເຫັນໃຈ ທີ່ສຸດ.

ກອນອ່ານແບບອັກສອນສັງວາດ ໂອທອງ ຄຳອິນຊູ ໄດ້ນຳໃຊ້ 3 ລັກສະນະດັ່ງນີ້: ແບບອັກສອນສັງວາດທົ່ວໄປ ໝາຍຄວາມວ່າພາກສ່ວນທີ່ເປັນອັກສອນສັງວາດຈະບໍ່ໄດ້ ກຳນົດຕາຍຕົວຢາກໃຊ້ຢູ່ວັກໃດຕອນໃດກໍໃຊ້ໄດ້ເລີຍ, ແບບອັກສອນສັງວາດທີ່ເນັ້ນຕອນຫຼັງ ໝາຍວ່າພາກສ່ວນທີ່ ຈະນຳມາເປັນຈຸດສັງວາດຜູ້ແຕ່ງໄດ້ເນັ້ນສະເພາະແຕ່ຕອນ ຫຼັງເທົ່ານັ້ນ ແລະແບບອັກສອນສັງວາດທີ່ເນັ້ນສະເພາະວັກ ໂດຍທີ່ຜູ້ແຕ່ງໄດ້ກຳນົດຈຸດທີ່ເປັນສັງວາດໃຫ້ມີສະເພາະແຕ່ ລະວັກໄປຈົນສຸດບົດ. ສ່ວນຫຼັກການອື່ນໆກໍຍັງປະຕິບັດ ຕາມລະບຽບການແຕ່ງກອນທຸກຢ່າງ. ສັບພາສາທີ່ໃຊ້ໃນນີ້ ປະກອບດ້ວຍສັບພາສາທີ່ມີມະໂນພາບເປັນສ່ວນໃຫຍ່. ເນື້ອໃນໃນກອນອ່ານແບບອັກສອນສັງວາດໄດ້ກ່າວເຖິງ ການກ້ຽວພາລາສີຜູ້ສາວແບບຖະໜອມຖ່ອມຕົວ, ການ ອາໄລຫາຮັກທີ່ພັງທະລາຍລົງໄປແລ້ວ. ນອກນັ້ນກໍຍັງກ່າວ ເຖິງການສັ່ງສອນຄົນໃນສັງຄົມໃຫ້ມີສະຕິຈາກການ ຕັກເຕືອນຂອງຜູ້ອື່ນ.

ຂ. ທຽມແອກເນັ້ນທຽມແອກຄູ່ (ຄູ່ຫຼັງ)

ການປະດິດແຕ່ງກອນອ່ານແບບທຽມແອກໂດຍທົ່ວໄປຖືວ່າຂ້ອນຂ້າງຍາກຢູ່ແລ້ວເພາະຕ້ອງໄດ້ສັນຫາຄຳທີ່ເອົາມາທຽມກັນ, ຖ້າບໍ່ມີຄວາມຮູ້ດ້ານສັບພາສາຢ່າງເລິກເຊິ່ງຖືວ່າເປັນເລື່ອງທີ່ຍາກ ແຕ່ນັກກະວີ ໂອທອງ ຄຳອິນຊຸ ບໍ່ສະເພາະແຕ່ແຕ່ງທຽມແອກແບບທົ່ວໄປໄດ້ດີເທົ່ານັ້ນ ເພິ່ນຍັງສາມາດແຕ່ງທຽມແອກໂດຍໄດ້ເນັ້ນການທຽມໃນສອງຄູ່ໃນຕອນດຽວ(ຕອນຫຼັງຂອງແຕ່ລະວັກ)ໄດ້ຢ່າງບັນຈົງ ແລະມີຄວາມໝາຍອີກດ້ວຍເຊັ່ນ:

ກ້ຽວສາວ

ອ້າຍນີ້ ຂໍບອກເຈົ້າ	ເປັນຂ່າວເປັນຄາວ
ກ່າວເລື່ອງ ຫົວໃຈຊາຍ	ມ່າຍປອງໝາຍປ້ອງ
ບອກບ່ອນ ໃຈຂອງອ້າຍ	ໝາຍຈອງໝາຍຈ່ອງ
ຢາກມີ ນາງນາດນ້ອງ	ຊູຊ້ອນສູ່ຊອນ
ເພາະອ້າຍ ນອນປ່ຽວເສົ້າ	ໃຈລ່ອຍໃຈລອຍ
ຄອຍໃຫ້ ສາວຄົນດີ	ແວ່ກາຍແວ່ໄກ້
ຄັນສາວນາງ ໃຈກວ້າງ	ເຊີນແວເຊີນແວ່
ຢ່າໄດ້ ແວລ່າຍລ້ຽວ	ທຽວລ້າທ່ຽວລາ
ຄັນວ່າ ຊາຍປາກຕ້ານ	ຂານຈ່ອງຂານຈອງ
ໃຫ້ນ້ອງ ວາຈາໄຂ	ສິ່ງຄຳປະສົງຄ້າ
ຢ່າໄດ້ອຳອຽງຮ້າຍ	ຄຳຂົມຄຳຂົມ
ໃຈອ້າຍ ຈົມຈອດນ້ອງ	ຄອຍນ້ອມຄ່ອຍຖະໜອມ
	(...)

- ດ້ານໂຄງຮ່າງ

〇〇 〇〇〇	〇〇〇〇
〇〇 〇〇〇	〇〇〇〇
〇〇 〇〇〇	〇〇〇〇
〇〇 〇〇〇	〇〇〇〇

• ລັກສະນະການສຳຜັດ

ການສຳຜັດທຽມແອກສອງຄູ່ຮຽງກັນໃນຕອນຫຼັງຂອງແຕ່ລະວັກຖືວ່າເປັນຄວາມສາມາດພິເສດຂອງນັກແຕ່ງທີ່ໄດ້ປະດິດແຕ່ງຢ່າງໜ້າສັນລະເສີນ, ເພາະການນຳເອົາຮູບແບບທຽມແອກສອງຄູ່ຮຽງກັນໄປນີ້ມັນມີຄວາມຍາກກວ່າທັງນີ້ຕ້ອງໄດ້ຄິດເລືອກຫາສັບທີ່ຈະມາທຽມກັນທັງໃຫ້ໄດ້ຄວາມໝາຍຂອງຄຳສັບ, ໃຫ້ຖືກກັບຕຳແໜ່ງຂອງຫຼັກຄຳປະຈຳບ່ອນ. ຈາກບົດນີ້ຜູ້ແຕ່ງໄດ້ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນວ່າການທຽມແອກນັ້ນບໍ່ໄດ້ເຈາະຈົງໃສ່ພຽງແຕ່ຄູ່ດຽວໃນວັກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ມັນຍັງສາມາດເພີ່ມຮູບແບບການປະດິດແຕ່ງໃຫ້ມີຄວາມໂດດເດັ່ນຍິ່ງຂຶ້ນໂດຍກຳນົດເປັນສອງຄູ່ໃນຕອນຫຼັງ ເມື່ອໄດ້

ອ່ານ ໄດ້ຟັງແລ້ວກໍຈະສ້າງຄວາມຈັບອີກຈັບໃຈແກ່ຫຼາຍໆຄົນ. ຄຳສຳຜັດທີ່ນັກແຕ່ງນຳໃຊ້ມີດັ່ງນີ້: ເປັນຂ່າວເປັນຄາວ, ມ່າຍປອງໝາຍປ້ອງ, ໝາຍຈອງໝາຍຈ່ອງ, ຊູຊ້ອນສູ່ຊອນ, ໃຈລ່ອຍໃຈລອຍ, ແວ່ກາຍແວ່ໄກ້, ເຊີນແວເຊີນແວ່, ທຽວລ້າທ່ຽວລາ, ຂານຈ່ອງຂານຈອງ, ສິ່ງຄຳປະສົງຄ້າ, ຄຳຂົມຄຳຂົມ, ຄອຍນ້ອມຄ່ອຍຖະໜອມ...

• ດ້ານພາສາ

ນອກຈາກສັບທີ່ໃຊ້ເພື່ອສຳຜັດກັນພາຍໃນວັກແລ້ວ ຖ້າສັງເກດບັນດາສັບໃນຕອນໜ້າຂອງແຕ່ລະບາດກໍຈະເຫັນວ່າເປັນສັບທີ່ເຄີຍໃຊ້ກັນໃນທົ່ວໄປ ທັງນີ້ກໍອາດເປັນເພາະວ່ານັກແຕ່ງຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຂົ້າເຖິງເນື້ອໃນຂອງບົດໄດ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ເຊັ່ນ ອ້າຍນີ້ຂໍບອກເຈົ້າ, ກ່າວເລື່ອງ ຫົວໃຈຊາຍ, ບອກບ່ອນໃຈຂອງອ້າຍ, ຢາກມີນາດນ້ອງ, ເພາະອ້າຍນອນປ່ຽວເສົ້າ, ຄັນສາວນາງໃຈກວ້າງ, ຢ່າໄດ້ອຳອຽງ, ລໍຄຳຕອບຈາເຈົ້າ...

• ເນື້ອໃນ

ເນື້ອໃນເປັນການກ່ຽວພາລາສີຜູ້ສາວໂດຍການກ່າວເຖິງບັນຫາຫົວໃຈຂອງຜູ້ແຕ່ງທີ່ປະສົງຢາກຈະສະແດງຄວາມຮັກຕໍ່ຝ່າຍຍິງ, ຍ້ອນສະພາບຄົນຂາດຄູ່ຈຶ່ງຢາກວອນສາວໃຫ້ເຮັດໃຈກວ້າງເປີດຮັບເອົາຊາຍ, ຢ່າໄດ້ອຳຢ່າໄດ້ອາຍຕໍ່ກັນ ຄິດຕໍ່ຝ່າຍຊາຍແມ່ນຮັກຈົງແທ້, ຫວັງຮັກຫວັງສ້າງໃຫ້ເປັນຮັງຮັກທີ່ອົບອຸ່ນ ແຕ່ກໍຍັງລໍຄອຍຄຳຕອບຈາກຝ່າຍຍິງຢ່າງໃຈຈິດໃຈຈໍ່.

3.2 ວິເຄາະປະເພດສຳນວນໂວຫານໃນກະວີຂອງນັກກະວີໂອທອງ ຄຳອິນຊຸ

ສຳນວນໂວຫານທີ່ນຳມາສຶກສາໃນຄັ້ງນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກກະວີທັງໝົດ 115 ບົດ ໂດຍເອົາສຳນວນດັ່ງກ່າວມາຈັດເຂົ້າຕາມເກນສຳນວນໂວຫານ 13 ປະເພດ. ກົງກະນັນ (1990) ວັນນະຄະດີ. ເຫັນວ່າກົງກະນັນສຳນວນທີ່ ໂອທອງ ຄຳອິນຊຸໄດ້ນຳໃຊ້ 12 ປະເພດ ຄື ອຸປະມາ, ອຸປະໄມ, ທຽບແທນ, ທຽບທັບ, ທຽບຝືນ, ສັນຍະລັກ, ທຽບທຶນ, ຄວາມໂຍກ, ທົບຄວາມ, ບຸກຄະລາທິຖານ, ທຽບອຸທາຫອນ, ຢ້າເຢາະ ສ່ວນສຳນວນໂວຫານແບບທຽບທາມບໍ່ປາກົດເຫັນໃນບົດກະວີຂອງທ່ານ. ເຊິ່ງມີລາຍລະອຽດມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ກ. ສຳນວນໂວຫານອຸປະມາ ຫຼື ປຽບປຸນ (Simile)

ສຳນວນໂວຫານອຸປະມາເປັນສຳນວນທີ່ນຳສິ່ງຂອງສອງຢ່າງມາປຽບທຽບກັນເຊິ່ງສິ່ງທີ່ນຳມາປຽບທຽບກັນນັ້ນມີລັກສະນະຄ້າຍກັນດ້ານໃດດ້ານໜຶ່ງໂດຍມີຄຳວ່າ ເໝືອນ,

ຄ້າຍກັບ, ດູດດັ່ງ, ເບິ່ງຄືເປັນສໍານວນທີ່ບົ່ງບອກຄວາມ
ຄ້າຍຄືຂອງສິ່ງທີ່ນໍາມາປຽບທຽບກັນ.

ໃນສໍານວນອຸປະມາທີ່ນັກແຕ່ງໄດ້ນໍາໃຊ້ປະກອບ
ມີຄຳວ່າ: ປານ, ດັ່ງ, ເໝືອນ, ປຽບດັ່ງ, ຄືດັ່ງ, ນັກກະວີໄດ້ນໍາ
ໃຊ້ດັ່ງນີ້:

• **ສໍານວນໂວຫານອຸປະມາທີ່ໃຊ້ຄຳວ່າ "ປານ"**

ໂອທອງ ຄຳອິນຊູ ໄດ້ນໍາໃຊ້ສໍານວນໂວຫານອຸປະມາ
ທີ່ມີຄຳວ່າ ປານ ໄວ້ດັ່ງນີ້: ປານປຽບເທວະດາ, ງາມປານອິນ
ວາດ, ຈັ່ງແມ່ນ ນາງປາກກ້ຽງສຽງມ່ວນປານລຳ, ຜົວປານ
ຂອນໄຟໄໝ້ມີຮອຍດຳດ່າງ, ສາວຄຳນາງຈິ່ງເວັ້ນປານເຜິ້ງ
ຫຼີກຄວັນ, ຈົນວ່າໄທເຮືອນວາງປ່ອຍປານຄວາຍຮ້າ, ມີ
ບັງອອນນອນຄຽງຄູ່ປານເງົາ, ໃຈຢ່າດຳປອດປີປານຖ່ານ
ເຕັມເຕົາ, ອ້າຍນີ້ຈາຈີບເຈົ້າປານດັ່ງດັງໄຟ, ສາວກໍປຸນປານ
ປັ້ນແປງຂຽນໄຂຣູບ, ງາມເດັ່ນປຸນປານເຫຼົ້າຫຼໍ່ແປງປຸນປັ້ນ,
ໃຈພິຣິນຣິນຮ້ອນປານເພິງເຜົາຈີ່, ໃຈຈິ່ງເປັນປ່ວງປັ້ນປານ
ໄຂ້ຂໍ້ມຄົງ, ບໍ່ເຫັນເງົາໃດໃດປ່ຽວປານເຮືອນຮ້າງ, ປານດັ່ງ
ພົມພຽນແຕ້ມເຕັມສີເສີມໃສ່, ມົນເມື່ອຍປານເປັນປ່ວຍປີ
ປາງເປ້ຍ ສະແດງອອກໃນບໍລິບົດກະວີລຸ່ມນີ້:

(1) ນາງງາມ ຫຼາຍລົ້ນລົ້ນ **ປານປຽບເທວະດາ**
ອ້າຍບໍ່ເຄີຍເຫັນໃຜ **ສໍານາງນວນນ້ອງ**
ຖືວ່າ ບຸນຕາອ້າຍ **ມາເຫັນນາງນາດ**
ສົມເຂົາລືຊ່າຍ້ອງ **ຍໍອ້າງເອີຍເຖິງ**
(24 ກຸມພາ 2015)

(2) ດັ່ງນັ້ນ ຮຽມຈິ່ງໄດ້ ເດີນດ່ຽວຕາມເຄີຍ
ເລີຍວ່າກາຍໄປເຖິງ **ນັ່ງລໍລິນນ້ຳ**
ມີສາວງາມໃນຮ້ານ **ງາມປານອິນວາດ**
ແຕ່ບໍ່ອາດທຽບໄດ້ນາງນ້ອງຊື່ທິດາ
(03 ມີນາ 2015)

• **ສໍານວນໂວຫານອຸປະມາທີ່ໃຊ້ຄຳວ່າ "ປຽບ"**

ການໃຊ້ຄຳວ່າ ປຽບ ໃນທີ່ນີ້ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການ
ຍົກຕົວເອງເຂົ້າໄປທຽບກັບໜ້າເຊິ່ງເປັນພາຊະນະທີ່ໃຊ້ສຳ
ລັບແຕ່ງກິນ ຖືວ່າເປັນການອຸປະມາໂດຍການຍົບຍົກສິ່ງ
ຂອງໃກ້ຕົວທີ່ແຕ່ລະຄົນສຳຜັດໄດ້ ແລະຮູ້ຈັກດີ ສະນັ້ນ,
ນອກຈາກຜູ້ອ່ານຈະເຂົ້າໃຈສິ່ງຂອງໃນເຮືອນຄົວແລ້ວຍັງ
ເຂົ້າໃຈຄວາມ ໝາຍຂອງຜູ້ແຕ່ງທີ່ຍົກຂຶ້ນມາປຽບທຽບໄດ້
ເປັນຢ່າງດີ ເຮັດໃຫ້ກະວີມີຄຸນຄ່າຍິ່ງຂຶ້ນ.

(3) ອ້າຍນີ້ ເປັນ**ປຽບ**ໝໍ້ ຢອງຢູ່ເທິງຄຽງ

ໃນໝໍ້ ມັນມີແກງ
ແຕ່ວ່າ ແກງໃນໝໍ້
ໝໍ້ບໍ່ມີແມ່ນເຈົ້າ

ຕ່ອນໜາປາຊື້ນ
ເປັນຂອງຄົນອື່ນ
ຂອງໄດ້ດັ່ງໃຈ ດອກນາ
(12 ມີນາ 2015)

• **ສໍານວນໂວຫານອຸປະມາທີ່ໃຊ້ຄຳວ່າ "ເໝືອນ"**

ເນື້ອໃນກະວີບາດນີ້ນັກແຕ່ງໄດ້ສອດແຊກຄຳ
ອຸປະມາຄຳວ່າ ເໝືອນ ໄວ້ໃນທ້າຍບາດຂອງກະວີໂດຍສົມ
ທຽບໃຫ້ເຫັນຄວາມງາມຂອງຜູ້ສາວຄົນໜຶ່ງພວມຫົດສວນ
ດ້ວຍອະລິຍະບົດທີ່ກຳລັງຄົງບົວແລ້ວຮວາດລົງໜານຜັກ
ເມື່ອໄດ້ພົບເຫັນກໍຫຼົງແຍງ ດູ່ເໝືອນເທບພະຍາດາພວມ
ແອ່ນແຂນຟ້ອນໂປຍນ້ຳດັ່ງໃນນິທານ, ເມື່ອໄດ້ອ່ານກໍ
ສາມາດຈິນຕະນາການໄດ້ໂດຍທັນທີ.

(4) ງາມເດ ນວນນາດນ້ອງ ຄົງຄ່ຽມແພງພຽງ
ຄ່ອຍຄ່ຽນຄົງຄົງບົວ **ຮວາດໜານສະໜອງນ້ຳ**
ຍາມລ່າ ປານນາງຟ້າ **ແປງຄົງຄອຍເຄື່ອນ**
ເໝືອນເທບ ພວມແອ່ນຟ້ອນ ໂປຍນ້ຳສົ່ງຝົນ
(30 ທັນວາ 2014)

• **ສໍານວນໂວຫານອຸປະມາທີ່ໃຊ້ຄຳວ່າ "ປຸນປານ"**

ສໍານວນໂວຫານອຸປະມາທີ່ໃຊ້ຄຳວ່າ ປຸນປານ ເປັນ
ອີກສໍານວນໜຶ່ງທີ່ພົບເຫັນໃນກະວີ ໂອທອງ ຄຳອິນຊູ ໂດຍ
ເປັນການຍົກໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຫັນການປຽບທຽບລະຫວ່າງສອງ
ສິ່ງທີ່ມີຄວາມຄ້າຍຄືດ້ານຮູບຮ່າງລັກສະນະເຊັ່ນປາກົດໃນ
ກອນດັ່ງນີ້: ສາວກໍປຸນປານປັ້ນ ແປງຂຽນໄຂຣູບ, ງາມເດັ່ນ
ປຸນປານເຫຼົ້າ ຫຼໍ່ແປງປຸນປັ້ນ.

(5) ນັບແຕ່ ຊາຍດຸ່ງດັນ ເດີນທົ່ວທຽວເຖິງ
ແຂວງເຂດ ໃນເມືອງລາວ ລ່ວງກວມກາຍພໍ້
ສາວກໍ **ປຸນປານປັ້ນ** **ແປງຂຽນໄຂຣູບ**
ນັບວ່າ ງາມເລີດແລ້ວ **ລືອ້າງຊູ່ສາວ**
(17 ກຸມພາ 2015)

(6) ດວງລືດີພີພີ **ລະເມີເມື່ອມາເຫັນ**
ງາມເດັ່ນ **ປຸນປານເຫຼົ້າ** **ຫຼໍ່ແປງປຸນປັ້ນ**
ຮູບປະພັນພໍ້ພຽງ **ພຽງພົມພຽນຂົດ**
ຈິດແຈ່ມ ໃສ່ສ່ອງແຈ້ງ **ແຍງແລ້ວເລົ່າຫຼົງ**
(17 ກຸມພາ 2015)

ສະຫຼຸບລວມແລ້ວສໍານວນໂວຫານອຸປະມາເປັນສໍາ
ນວນທີ່ໃຊ້ເພື່ອປຽບທຽບໂດຍການໃຊ້ຄຳສັບດັ່ງນີ້: ປານ,
ປານດັ່ງ, ຄືດັ່ງ, ປຽບດັ່ງ, ດັ່ງ, ດູດດັ່ງ, ປຽບ, ເໝືອນ, ປຸນ
ປານ. ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຮູບແບບການສົມທຽບຊ້ຳກັນ ຖືວ່າເປັນ

ການນຳໃຊ້ພາສາທີ່ຫຼາກຫຼາຍເພື່ອໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຂົ້າໃຈງ່າຍຕາມຄວາມເປັນຈິງຂອງສັບພາສາໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນໄດ້ເປັນຢ່າງດີ.

4. ວິພາກຜົນ

ວາດການປະດິດແຕ່ງ ຂອງ ໂອທອງ ຄຳອິນຊູ ແມ່ນໄດ້ປະຕິບັດໃນ 3 ປະເພດຂອງກະວີ ເຊັ່ນ ວາດການແຕ່ງປະເພດກອນອ່ານ, ປະເພດກອນກາບ ແລະ ປະເພດກອນຮ່າຍ, ສ່ວນປະເພດກອນໂຄງ ແລະ ປະເພດກອນສານຕາມເອກະສານ ສີຫາລາ (2005) ແມ່ນບໍ່ປາກົດມີ; ອາດເປັນຍ້ອນໄລຍະເວລາ ແລະ ຂອບເຂດການການົດປະຊາກອນ ແລະ ກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງຜູ້ວິໄຈຍັງມີຂອບເຂດຈຳກັດ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນປະເພດສຳນວນໂວຫານ ຍັງພຽງປະເພດສຳນວນດຽວທີ່ບໍ່ປາກົດເຫັນນຳໃຊ້ ເຊັ່ນ ປະເພດສຳນວນແບບທຽບທາມ. ກົງກະນັນ (1990).

ຜົນຂອງການວິໄຈດ້ານຮູບແບບການປະດິດແຕ່ງ ຄັ້ງນີ້ເຫັນວ່າກົງກັບການຄົ້ນຄວ້າຂອງ ໂພທິສານ (2011) ທີ່ໄດ້ສຶກສາຮູບແບບສັນທະລັກທີ່ນິຍົມໃຊ້ໃນການປະດິດແຕ່ງສຸພາສິດບູຮານລາວ ທີ່ວ່າ ຮູບແບບການປະດິດແຕ່ງສຸພາສິດລາວທີ່ພົບເຫັນຫຼາຍແມ່ນການໃຊ້ການສຳຜັດດ້ວຍພະຍັນຊະນະເປັນຫຼັກ; ເຊິ່ງຮູບແບບການປະດິດແຕ່ງຂອງ ໂອທອງ ຄຳອິນຊູ ກໍ່ໃຊ້ການປະດິດແຕ່ງໃນລັກສະນະດຽວກັນ. ສ່ວນປະເພດສຳນວນໂວຫານກໍ່ກົງກັບ ສີປະເສີດ (2014) ທີ່ໄດ້ສຶກສາປະເພດສຳນວນໂວຫານໃນກອນຂັບງື່ມ ທີ່ໄດ້ມີການນຳໃຊ້ບາງປະເພດຂອງສຳນວນທີ່ສອດຄ່ອງເທົ່ານັ້ນ; ເຊິ່ງຜົນການວິໄຈຄັ້ງນີ້ກໍ່ເຊັນດຽວກັນ ຜູ້ປະດິດແຕ່ງໄດ້ໃຊ້ບາງສຳນວນເທົ່ານັ້ນເຊັ່ນ: ຢ້າເຢາະ, ອຸປະມາ, ສັນຍະລັກ, ທຽບແທນ, ທົບຄວາມ, ອຸປະໄມ, ທຽບອຸທາຫອນ, ທຽບທຶນ, ບຸກຄະລາທິຖານ, ທຽບຜົນ, ຄວາມໂຍກ, ທຽບທັບ.

5. ສະຫຼຸບ

ຜົນງານການວິໄຈຄັ້ງນີ້ເຫັນວ່າ ວາດກະວີ ຂອງ ທ່ານ ໂອທອງ ຄຳອິນຊູ, ນັກຂຽນຮາງວັນ ຊີໄຮ ໃນປີ 2008 ແລະ ສິນລະປິນດີເດັ່ນ ສາຂາວັນນະກຳລາວ; ການປະດິດແຕ່ງມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ, ທັງການໃຊ້ພາສາກຳລັງງາມ ເປັນພາສາທີ່ສຸພາບ, ທັງໂຄງກອນແຕ່ລະປະເພດກໍ່ມີຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມຕົ້ນສະບັບ ແລະ ຊັດເຈນທີ່ສຸດ, ຍິ່ງກວ່ານັ້ນໃນບົດກະວີທີ່ປະດິດແຕ່ງລ້ວນມີເອກະລັກສະເພາະຕົວທີ່ໂດດເດັ່ນໃນຫຼາຍໆບົດ ແລະ ຫຼາຍໆດ້ານ. ສະນັ້ນ, ຫາກນັກ

ຄົ້ນຄວ້າທ່ານໃດທີ່ມີຄວາມສົນໃຈດ້ານກະວີ, ສາມາດສຶກສາກລັກສະນະຕ່າງໆຂອງກະວີ ທີ່ ໂອທອງ ຄຳອິນຊູ ໄດ້ປະດິດແຕ່ງໃນຮູບແບບຕ່າງໆ; ທັງນີ້ກໍ່ເພື່ອເປັນການອະນຸລັກ ແລະ ສົ່ງເສີມກະວີລາວຮູບແບບຕ່າງໆໃຫ້ຍັງຄົງຢູ່ຄູ່ຄົນລາວສືບຕໍ່ໄປໂດຍສະເພາະໃນຍຸກດິຈິຕອນທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງຕ້ອງໄດ້ມີການນຳມາເຜີຍແຜ່ທາງສື່ອອນລາຍໃຫ້ຄົນໃນສັງຄົມໄດ້ເຂົ້າເຖິງຕາມສະພາບການໃນປັດຈຸບັນ.

6. ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຂ້າພະເຈົ້າໃນນາມຜູ້ວິໄຈ ຂໍປະຕິຍານຕົນວ່າ ຂໍ້ມູນທັງໝົດທີ່ມີໃນບົດຄວາມວິຊາການດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນບໍ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງຜົນປະໂຫຍດກັບພາກສ່ວນໃດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເອື້ອປະໂຫຍດໃຫ້ກັບພາກສ່ວນໃດພາກສ່ວນໜຶ່ງ, ກໍ່ລະນີມີການລະເມີດ ໃນຮູບການໃດໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຍິນດີ ທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.

7. ເອກະສານອ້າງອີງ

- Boudnakho, D. (2007). *How to write a poem for teenager, youth and adults*, Youth publishing.
- Kiengkhamchonni, K. (1997). *Traditional Lao literary arts* (1st edition), at State Enterprise, State Printing Office.
- Kongkanan, W. (1990). *Literature*, Faculty of Arts, Silpakorn University.
- Konnivong, S. (2005). *Dictionary of the Lao language, updated version*, publishing and book distributor The State of Laos.
- Klaisuban, P. (2011). *Read and write Thai word*, Phersap Printing.
- Literature Committee, (2509). *Lao Grammar Part 4*, Lao King's Ministry of Education.
- Luanglat, P. (2016), *Research skill*.
- Mallikamas, K. (1988). *General knowledge in Thai literature* (8th edition), Bangkok, Ramkhamhaeng University.
- Malavong, PH. (2016). *How to write a Lao poem*.
- Manivong, D. (2011). *Analyzing the way of writing and the language used in children's stories* [Doctoral Thesis]. Faculty of Letters.
- Nakphan, K. (1970). *Thai expression Phra Nakhon*, Bamrungsan.
- National Institute of Literary Art Research, (1986). *The collection and preservation of ancient proverbs*, National cultural heritage.

- Nuannavong, K. (2002). *Lao Literature for College of Science Basic*, National University of Laos.
- Onmanisone, TH. (1998). *Lam Sipandon-Lamsom Heritage*, The patronage of the Toyota Foundation of Japan.
- Onmanisone TH, (2008). *Lao dictionary updated version*.
- Paphaphan, B (2001). *Lao language for first year students, College of Basic Sciences*, department of Lao language-literature, National University of Laos.
- Pensisanavong, H. (2006). *The Lao language is used by the Department of Lao Language-Mass Communication*.
- Phothisan, KH. (2011). *Study the popular visual style used in Mahasila Viravong's ancient book of proverbs*, Thesis Department of Letters, National University of Lao.
- Phanluck, S. (2012). *Lao Lanxang language before the year of P.S. 2458, AD 1935*. research version.
- Pramoj Na Ayutthaya, KH. (1991). *Changes in words and meanings of Thai Expressions*.
- Phumilattana, CH. (2011). *Thai expressions, printed at Saksaladphao Printing House. Royal Academy, (1950). Dictionary, in Thailand*.
- Siampai, P. (1991). *Linguistic culture*, Chulalongkorn University.
- Soukmixay, M. (2008). Lao Sihalth, S. (2005). *Lao Science, Department of Lao Language-Mass Communication*, Faculty of Letters, National University of Laos.
- Sihalat, S. (2005). *Santhasard Laos, faculty of letter*, NUOL.
- Sihavong, B. (2012). *Studying the use of idiomatic expressions in short stories by the author Chanthi Deuasavavanh*.
- Sanmany, KH. (2001). *Language theory for second year students of the College of Basic Sciences*, Department of Lao Language-Literature, Faculty of Letters, National University of Laos.
- Sisomboun, S. (2012). *Lao language curriculum for the third year of high school*, Ministry of Education and Sports, Educational Science Research Institute.
- Sipaserd, B. (2014). *Studying the proverbs in Korn kharp Ngum* [Doctoral Thesis]. Lao language-mass communication, Faculty of Letters.
- Thiravong, S. (2009). *The principle of Lao poems, printed at the printing of the State Book Publishing and Distribution Office*, Vanchay printing.
- Viravong, S. (1996). *The benefits of literature*, National Library of Laos
- Vongvichit, P. (1991). *Lao Grammar*, Central Office of the Lao People's Liberation Front.
- Viravong, S. (1942). *Poem style*, (Tai Vientiane) and Karp-San Vilasini Society sent a photo book Lao children from Japan.

ຕາຕະລາງ 1: ສະຫຼຸບຮູບແບບການປະດິດແຕ່ງກະວີຂອງ ໂອທອງ ຄຳອິນຊຸ

ລ/ດ	ປະເພດກະວີ	ຈຳນວນ	ຄິດເປັນເປີເຊັນ	ຮຽງອັນດັບ
1	ກອນອ່ານສາມັນ	16	13.91%	4
2	ອັກສອນສັງວາດ	26	22.60%	2
3	ວິດຊຸມາລີ	5	4.34%	6
4	ວະຊີລະປັນຕີ	22	19.13%	3
5	ມະຫາສິນທຸມາລີ	2	1.73%	8
6	ສັບພະສອດ	31	26.95%	1
7	ກອນແປດ	7	6.08%	5
8	ກາບ	1	0.86%	9
9	ກອນເສລີ	3	2.60%	7
10	ກອນຮ່າຍ	1	0.86%	9
11	ໂຄງ4	1	0.86%	9

ຮວມ	115	100 %	
-----	-----	-------	--

ຕາຕະລາງ 2: ສະຫຼຸບຜົນວິເຄາະສໍານວນທີ່ໃຊ້ໃນການປະດິດແຕ່ງ

ລ/ດ	ປະເພດສໍານວນ ໂອກາດທີ່ໃຊ້	ຈໍານວນສໍານວນທີ່ໃຊ້	ຄິດເປັນເປີເຊັນ	ຮຽງອັນ ດັບ
1	ອຸປະມາ	26	20.31%	2
2	ອຸປະໄມ	7	5.46%	6
3	ທຽບແທນ	9	7.03%	4
4	ທຽບທັບ	2	1.56%	10
5	ທຽບຝືນ	3	2.34%	9
6	ສັນຍະລັກ	14	10.93%	3
7	ທຽບທົນ	6	4.68%	7
8	ຄວາມໂຍກ	2	1.56%	10
9	ທົບຄວາມ	8	6.25%	5
10	ບຸກຄະລາທິຖານ	4	3.12%	8
11	ທຽບອຸທາຫອນ	7	5.46%	6
12	ຢ້າຢາະ	40	31.25%	1
ຮວມ		128	100%	